

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 7Csp/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219200604
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bíróová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2022:2219200604.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudkyňou JUDr. Evou Bíróovou v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., Žilina, Hodžova 11, IČO 31 575 951, proti žalovanej: C. L., U.. XX.XX.XXXX, F. R. U. Ž., Y. XX, o zaplatenie 3.531,40 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu 2.864,76 eur, úrok 138,45 eur a úrok z omeškania 2,33 eur, ďalej úrok 14,9% ročne zo sumy 3.531,40 eur od 19.01.2019 do 25.02.2019, zo sumy 3.451,26 eur od 26.02.2019 do 23.04.2019, zo sumy 3.289,45 eur od 24.04.2019 do 08.07.2019 a zo sumy 2.864,76 eur od 09.07.2019 do zaplatenia, najviac do výšky sumy 1.020,19 eur, úrok z omeškania 8% ročne zo sumy 3.531,40 eur od 19.01.2019 do 25.02.2019, zo sumy 3.451,26 eur od 26.02.2019 do 23.04.2019, zo sumy 3.289,45 eur od 24.04.2019 do 08.07.2019 a zo sumy 2.864,76 eur od 09.7.2019 do zaplatenia, zo sumy 138,45 eur od 18.01.2019 do zaplatenia, všetko do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd konanie v časti o zaplatenie istiny 666,64 eur **z a s t a v u j e**.

Súd priznáva žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

(1) Žalobca sa žalobou zo dňa 11.02.2019 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by bola žalovaná zaviazaná k zaplateniu istiny vo výške 3.531,40 eur, úroku 138,45 eur a v sadzbe 14,9% z istiny, úroku z omeškania 2,33 eur a v sadzbe 8% ročne z istiny a vyčíslených úrokov a k náhrade trov konania s odôvodnením, že žalobca so žalovanou uzavreli dňa 24.09.2012 úverovú zmluvu, na základe ktorej žalobca poskytol po preverení schopnosti splácania žalovanej úver 6.200 eur. Žalovaná nedodrжала svoje zmluvné povinnosti, žalobca preto úver zosplatnil dňa 17.01.2019. Nárok žalobcu predstavoval ku dňu zosplatnenia úveru nezaplatenú úverovú istinu 3.558,66 eur, úrok 138,45 eur, úrok z omeškania 2,33 eur, poplatky 60 eur (neuplatnené). Žalovaná po zosplatnení úveru uhradila na úvere 27,26 eur. K nároku na úrok z omeškania zo zmluvného úroku a k nároku na zmluvný úrok po zosplatnení poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov.

(2) Žalovanej bola žaloba doručená riadne dňa 18.09.2019, k žalobe sa vyjadrila písomne podaním zo dňa 30.09.2019 tým, že pohľadávku žalobcu neuznáva čo do dôvodu ani jej výšky, žalobca si nárok uplatňuje bez právneho dôvodu. Navrhla, aby súd zmluvu podrobil súdnej kontrole a rozhodol, že všetky neprijateľné podmienky, o ktorých mal byť spotrebiteľ zo strany dodávateľa náležite poučený, nie sú pre spotrebiteľa záväzné, aby súd určil, ktoré povinné zákonné náležitosti absentujú. V zmluve nie je uvedená doba trvania zmluvy a zmluva obsahuje aj nesprávny údaj o výške RPMN v neprospech spotrebiteľa, podľa názoru žalovanej je úver bezúročný a bez poplatkov, v predmetnej zmluve chýba aj zákonom vyžadovaná náležitosť - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a

termín konečnej splatnosti. Navrhla, aby žalobca preukázal, že jej doručil oznámenie o mimoriadnej splatnosti. Navrhla žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

(3) Replikou zo dňa 04.03.2020 žalobca uviedol, že splácanie spotrebiteľského úveru prebieha formou mesačných anuitných splátok, rozdelenie splátok na istinu a úroky úveru obsahuje amortizačná tabuľka, ktorú banka klientovi poskytuje. Anuitná splátka zostáva počas celej doby splácania rovnaká, mení sa len výška a pomer istiny a úroku. Poplatky sú uvedené v samotnom texte zmluvy, ostatné poplatky, pri ktorých nie je možné vopred stanoviť počet a výšku, sú uvedené v sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou zmluvy. Poukázal na to, že v znení rozhodovacej praxe odvolacích súdov a Najvyššieho súdu SR nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej, ktorej anuitnej splátky, zmluva nemusí nevyhnutne obsahovať číselné vyjadrenie každej jednotlivéj zložky anuitnej splátky (uznesenie NS SR z 22.02.2018 vo veci sp. zn. 3Cdo/146/2017, uznesenie NS SR z 26.09.2018 vo veci sp zn. 4Cdo/65/2018, ...). Čo sa týka tvrdenej absencie adresy, na ktorej spotrebiteľ môže podať reklamáciu alebo sťažnosť, poukázal na to, že žalobca nevystupoval pri uzatváraní zmluvy v postavení predávajúceho, pričom v zmluve je uvedená iba jedna adresa (žalobcu). Zámer zákonodarcu, aby spotrebiteľ vedel, kam sa obrátiť, je tak naplnený. Splatnosť úveru je uvedená pod 1.2 zmluvy, pričom žalovaná sa zaviazala, že úver bude uhradený do 120 mesiacov od podpisu zmluvy a musela mať teda vedomosť o dobe trvania zmluvy a jej konečnej splatnosti. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je v zmluve vypočítaná správne a v súlade so zákonom, zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

(4) Duplikou zo dňa 10.07.2020 žalovaná uviedla, že popiera skutkové tvrdenia žalobcu v celom rozsahu a uvádza vlastné - je tu naliehavý právny záujem na ochranu jej práv a oprávnených záujmov, aby sa dosiahlo odstránenie spornosti práva alebo právnej neistoty, predchádzalo sporom a aby nedošlo k porušeniu práv žalovaného, bez určenia súdu, či tu právo je alebo nie a či tu právny vzťah je alebo nie, je právo žalovanej ohrozené. V zmluve nie je uvedená doba trvania zmluvy, zmluva obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN v neprospech spotrebiteľa, v zmluve absentuje riadne uvedenie údajov o adrese predávajúceho, údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Preto podľa jej názoru je úver bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Veriteľ už pri uzatváraní zmluvy porušil zákon, obchádzal kogentné ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa, zákona o spotrebiteľských úveroch aj ustanovenia § 52, § 53, § 54 Občianskeho zákonníka, ktoré sú záväzné pre každého dodávateľa a preto je úverová zmluva neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 a nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

(5) Písomným podaním zo dňa 20.05.2021 vzal žalobca v časti žaloby o zaplatenie sumy 693,90 eur s poukazom na úhrady vykonané žalovanou od 25. februára do 8. júla 2019 (80,14 eur, 161,81 eur a 24,69 eur).

Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z. - CSP) žalobca môže vziať žalobu späť. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Vzhľadom na dispozičný úkon žalobcu súd konanie v späťvzatej časti zastavil.

(6) Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

(7) Súd vo veci vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav veci:

(8) Žalovaná dňa 24.09.2012 uzatvorila so žalobcom úverovú zmluvu č. 6033. Jej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového úveru žalovanej vo výške 6.200 eur s úrokom 14,9% ročne a s poplatkom za správu úverového účtu 1,99 eur mesačne. Úver mala žalovaná splatiť v 120 mesačných splátkach (od 15.10.2012) k 15. dňu mesiaca po 100,10 eur. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) v zmluve bola uvedená údajom 16,82%. Konečná splatnosť úveru bola určená na 16.09.2022. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sa stali Všeobecné obchodné podmienky (VOP).

Listom zo dňa 14.11.2018 banka vyzvala žalovanú s poukazom na jej omeškanie so splácaním úveru k zaplateniu dlžnej sumy na splátkach 27,68 eur s upozornením na možnosť zosplatenia úveru. Tento jej bol riadne doručený poštou na adresu podľa zmluvy dňa 19.11.2018. Listom zo dňa 17.01.2019 oznámil veriteľ žalovanej zosplatenie úveru s poukazom na to, že napriek opakovanej snahe o vyriešenie situácie nedošlo k obnove plnenia povinností zo strany žalovanej a vyzval žalovanú k zaplateniu dlhu žalobcovi v určenej výške 3.759,44 eur. Podľa pripojeného prehľadu splácania žalovaná na úvere do októbra 2018 zaplatila celkom 7.294,70 eur (v októbri 2018 zaplatila len 87,50 eur), z toho na istinu úveru bola započítaná suma 2.641,34 eur a na úroky 4.653,36 eur.

(9) Zmluva o úvere, z ktorej žalobca svoj nárok vyvodzuje, je zmluvou o úvere upravenou v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zák. medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Keďže však žalovaná uzavrela predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ, na daný právny vzťah sa vzťahujú zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ZSÚ) a ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ) o spotrebiteľských zmluvách. Vzhľadom k spotrebiteľskému charakteru zmluvného vzťahu súd z úradnej moci preskúmal oprávnenosť nároku.

(10) Podľa § 9 ods. 1 ZSÚ (v znení platnom v čase uzavretia zmluvy) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, ...

(11) Podľa § 11 ods. 1 zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b/ je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

(12) Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa ods. 2 (v znení účinnom od 01.05.2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

(13) Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z. z. (v znení do 31.01.2013) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

(14) Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

(15) Podľa § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

(16) Podľa § 503 ods. 1 Obch. zák. záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Podľa ods. 2 ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

(17) Výšku odplaty najlepšie vyjadruje RPMN zahŕňajúca celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom (nie ročná úroková sadzba), a to vzhľadom na to, že do odplaty nie sú zahrnuté len úroky, ale aj rôzne poplatky. Odplata v sebe zahŕňa aj zmluvný úrok a v danom prípade neprevyšuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty a nie je teda neplatná pre rozpor so zákonom. Pokiaľ žalovaná považovala dojednanú výšku úroku za rozpornú s dobrými mravmi, súd uvádza, že kategória dobrých mravov ako dôvod neplatnosti právneho úkonu je zbernou kategóriou, t. j. právny úkon možno posudzovať z hľadiska, či je v rozpore s dobrými mravmi len vtedy, ako ho neupravuje zákon. Ak však zákon určitú situáciu výslovne reguluje a právny úkon je v súlade s touto reguláciou, nemožno hovoriť o rozpore s dobrými mravmi a pokiaľ samotná výška úrokovej sadzby neodporuje zákonu, len výnimočne by mohlo byť dojednanie o úroku z úveru posúdené ako rozporné s dobrými mravmi. V danom prípade je výška odplaty regulovaná priamo zákonom a preto nie je namieste úvaha v rozpore výšky odplaty s dobrými mravmi (v znení rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 09.12.2020 vo veci sp. zn. 17CoCsp/13/2020).

Výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) súd preveril, pričom „interaktívna kalkulačka na výpočet RPMN“ nastavená na webovej stránke Ministerstva financií SR vypočítala RPMN pri údajoch z úveru žalovanej vrátane poplatkov (1,99 eur mesačne) na 16,07%, kalkulačka nastavená Ministerstvom spravodlivosti SR v súdnom manažmente určila RPMN na 16,59%, preto výpočet RPMN banky uvedený v zmluve (16,82%) nemožno považovať za uvedený v neprospech spotrebiteľa.

(18) K námietkam žalovanej sa žalobca vyjadril písomne podaním zo dňa 20.05.2021 tým, že trvá na tom, že výška RPMN bola v zmluve uvedená správne a v súlade so zákonom. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmluvy nevyžadoval uvedenie odplaty v zmluve ako jej obligatórnu náležitosť a nemusela byť vyjadrená percentuálnou sadzbou. Poplatok za správu úverového účtu bol do RPMN zahrnutý, o čom svedčí aj výška celkovej čiastky, ktorú musí klient zaplatiť. Celkovú čiastku úveru totiž predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom. Poukázal na to, že dojednanie o poplatku za správu úverového účtu predstavuje dojednanie o cene plnenia v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tento záver podporujú aj viaceré rozhodnutia českých všeobecných súdov. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá do 16.09.2022, čím je vymedzená doba trvania zmluvy (rozhodnutie Krajského súdu v Nitre z 31.07.2018 sp. zn. 7Co/281/2017, uznesenie Krajského súdu v Žiline z 30.10.2019 č. k. 7Co/203/2019-110, ...)

(19) Zmluva obsahuje údaj o celkových nákladoch dlžníka na úvere (12.250,80 eur), v ktorom vyčíslení žalobca prihliadol aj na mesačný poplatok (a teda odplata po odpočítaní úverovej istiny predstavuje 6.050,80 eur, z toho potom poplatky 120x1,99 eur a zvyšok úrok 14,9% ročne v sume 5.812 eur). Čo sa týka tvrdeného nedostatku náležitosti - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov - súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-212/07, kde je konštatované, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou (Smernica Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere) s tým, že táto smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 smernice. Zmluva o úvere nemusí obsahovať číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Poukazuje tiež na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, kde je konštatované, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny úveru (a v tomto smere súd príkladom odkazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/176/2019-121 zo dňa 27.02.2020).

V predmetnom spore bolo preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má všeobecné náležitosti podľa Občianskeho zákonníka, že vymedzuje tiež celkovú výšku úroku, výšku mesačnej anuitnej splátky, počet splátok a termíny splátok a je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad sporného ustanovenia (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z.) umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok (to znamená určenie, aká časť každej jednotlivkej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky). Mesačné poplatky za vedenie účtu nepovažuje súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, sú súčasťou zmluvných dojednaní. Dojednanie o úroku z omeškania uvedené v zmluve vo výške 8% ročne len premietlo aktuálnu právnu úpravu, tento nárok žalobcovi priznáva priamo zákon (cit. v ods. 13. odôvodnenia)

Súd na tomto mieste tiež poukazuje na skutočnosť, že žalovaná si z veľkého množstva ponúk úverov poskytovaných rôznymi bankami dobrovoľne vybrala žalobcu a jeho bankový produkt - úver, pričom už pri podpise zmluvy mala vedomosť, akým spôsobom, akú dobu, aký úrok a poplatky bude povinná splácať. V prípade žalobcu nejde o žiadny nebankový subjekt, je zriadený podľa zákona a podlieha bankovému dohľadu Národnej banky SR.

Zo zmluvy tiež zrozumiteľne vyplýva údaj o konečnej splatnosti úveru, ktorý ohraničuje aj dobu trvania, pričom žalovanej k tomuto údaju napomáhal aj údaj zo zmluvy o 120 mesačných splátkach, z ktorého možno dobu trvania jednoznačne vyvodiť.

Keďže išlo o bezúčelový úver, poskytnutý v peňažných prostriedkoch a nie na nákup určeného tovaru v predajni, logicky nebol v zmluve uvedený predávajúci subjekt. Poskytovateľ úveru (banka) je však v zmluve riadne označený.

(20) V danom prípade súd uzavrel, že strany uzavreli platne zmluvu o úvere, preskúmaním predložených listín nebol zistený dôvod neplatnosti zmluvy, ani dôvod, pre ktorý by mal byť úver bezúčelový a bez poplatkov, tiež neboli zistené neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by mali ovplyvniť dôvod a výšku nároku žalobcu, ani nebol zistený dôvod, pre ktorý by bolo potrebné posúdiť zosplatnenie úveru za predčasné. Žalovaná preukázateľne porušila podmienky zmluvy tým, že riadne a včas úver nesplácala („riadne“ znamená v určenej výške), preukázateľne sa omeškala s časťou splátky splatnej v októbri 2018, žalobca dodržal postup určený mu zákonom v znení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka (žalobca nemusí preukázať doručenie dotknutej listiny, stačí, že sa doručovaná zásielka dostala do dispozičnej

sféry žalovanej, je na jej ťarchu, pokiaľ zásielku neprevzala na pošte v úložnej dobe), preto žalovanej vznikla povinnosť vrátiť zvyšok úveru v celosti a preto súd žalobe vyhovel.

(21) V danom prípade mal súd za preukázané, že žalobca a žalovaná uzavreli platne písomnú úverovú zmluvu, ktorá mala slúžiť na poskytnutie peňažných prostriedkov pre žalovanú. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaná úver spotrebovala, avšak riadne nesplatila. Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne v uplatnenom rozsahu - po úprave nároku na úrok po zosplatnení, žalobca má za daného stavu v znení cit. právnej úpravy aj po zosplatnení úveru nárok aj na úrok z úverovej nesplatennej istiny, ku ktorej zaplateniu bola zaviazaná, preto súd priznal v zmysle žalobného návrhu aj zvyšok nároku - (v znení uznesenia Najvyššieho súdu SR č. k. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16.06.2020: „...24. Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí...“). Podľa úverovej zmluvy by žalovaná mala pri riadnom splácaní úveru zaplatiť na úroku sumu 5.812 eur (predmetná „cena peňazí“), z ktorej žalovaná uhradila sumu 4.653,36 eur a bola zaviazaná na jeho zaplatenie pevnou sumou vo výške 138,45 eur, ostáva tak zaplatiť na úroku už iba sumu 1.020,19 eur, tu však súd upozorňuje, že podľa úverovej zmluvy by žalovaná mala pri riadnom splácaní úveru zaplatiť výslednú sumu do septembra 2022, preto súd v rozhodnutí jeho max. výšku ohraničil.

(22) Súd priznal zároveň žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania (uplatnený v súlade so zákonom) z priznanej čiastky, odo dňa uplatneného žalobcom, keďže žalovaná sa s vrátením úveru preukázateľne dostala do omeškania.

(23) Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

(24) Súd žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov voči žalovanej v plnom rozsahu, nakoľko aj v časti zastavenia konania mu je potrebné pričítať úspech, keďže žalovaná v priebehu konania plnila na nároku žalobcu.

(25) Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť (§ 365 ods. 1 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP). Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok)